

Μακεδ. (Θεσσαλον.) κ. ἄ. 7) Ὁ τροχὸς τοῦ ὑδρομύλου Θράκ. (Λιμνίσκ. Μυριόφ.) Συνών. *φτερωτή*. 8) Τὰ ἱστία τοῦ ἀνεμομύλου Ἴων. (Καράμπ. Σμύρν.) 9) Ἐργαλεῖον τοῦ ἐλαιοτριβείου Ζάκ. 10) Ὅργανον τοῦ βυρσοδεφείου, διὰ τοῦ ὁποίου περιστρεφόμενον μετατίθενται τὰ ἐντὸς τῆς ἀσβέστου δέρματα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς λάκκου εἰς τὸν ἄλλον πολλαχ. 11) Δίκτυον θυλακοειδές, διὰ τοῦ ὁποίου ἀλιεύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης παντὸς εἶδους θαλασσινὰ ΚΜπαστ. Ἀλιευτ. 99. 12) Κομβίον τῶν ἐσωρούχων ἀπὸ ὁστοῦν ἢ πάσταν Κεφαλλ.: *Ἐρραπα ᾿ς τὸ βρακὶ μὲ ἀνέμη*. || Φρ. *Ὅδες δὲν ἔχῃ λεφτά, παίζει μὲ ἀνέμη*. 13) Ὁ στῦλος ὁ ὁποῖος ὑψοῦται ἀπὸ τὸ *ταβάνι*, ἥτοι τὴν ὀροφήν, πρὸς τὴν κορυφαίαν δοκὸν τῆς στέγης ὁμοῦ μετὰ τῶν δευτερευόντων πλαγίων στύλων ἀπὸ τῆς αὐτῆς βάσεως καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν Πελοπν. (Μεσσ.)

άνέμι τό, (I) Πελοπν. (Λακων.) — ΔΣολωμ. 155

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνεμος*.

Ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου, ἄνεμος ἔνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Ὅταν σὲ καλοθυμηθῶ, τρέμ' ἢ καρδιά μου, τρέμει ὡσὰν τὸ φυλλοκάλαμο ποῦ τὸ φυσῇ τ' ἀνέμι

Λακων. — Ποίημ.

Ἀλλὰ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, σὰν γὰ φυσοῦσε ἀνέμι, στρογγυλό, μέγα, λαγαρό, κοντὰ ᾿ς τὴν κόρη τρέμει ΔΣολωμ. ἔνθ' ἄν.

* **άνέμι** τό, (II) ἀνίμι Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνέμη*.

Ἀνέμη 1, ὁ ἰδ.: Πάει σὰν τὸ ἀνίμι τῆμ μαγκάρα (ἐπὶ ἀνησύχου καὶ ἀεικινήτου. *μαγκάρα* = μάγισσα).

άνεμιζά ἢ, Κρήτ. (Κατσιδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνεμος*.

Θύελλα, καταιγίς: *Ὁ καιρὸς ἐκίνησε τὸ ἀνεμιᾶς*. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἄνεμι κός*.

άνεμιδα ἢ, (I) Κύθηρ. Μέγαρ. Σαλαμ. ἀνιμίδα Β.Εὔβ. Θεσσ. Σάμ. ἀνεμία Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνεμίδι* (II).

1) Λεπτοτάτη βροχὴ μόλις διακρινόμενη Σάμ.: Φρ. *Ἀνιμίδα νιρὸ δὲν ἔχον* (οὐδ' ἐλαχίστην ποσότητα). 2) Ὁ φλοιὸς τῶν κόκκων τῶν σιτηρῶν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ λίκνισμα παρασύρεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Θεσσ. Κύθηρ. Μέγαρ. Σαλαμ.: *Ἐλίχμισα τὸ γαρπὸ ἀπὸ τὴν ἀνεμιδα* Κύθηρ.

β) Μετων. ἐλαφρότατος, κουφότατος Β.Εὔβ.: *Αὐτὸς εἶναι ἀνεμιδα*. 3) Κόνις ἀνεγειρομένη κατὰ τὸ κτύπημα τοῦ ἀραβοσίτου εἰς τὸ ἀλώνιον Αἰτωλ. 4) Ἡ σομφὴ καὶ κούφη σταφὶς παρασυρομένη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐν καιρῷ τοῦ λικνίσματος Πελοπν. (Αἰγ.) 5) *Ἀνεμία* τοῦ *ἄνιμι* ἢ *ἀνεμία*, γυνὴ διαιτωμένη εἰς τὰ ὄρη, *βουνήσια* Κάρπ.

άνεμιδα ἢ, (II) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ.) ἀνιμίδα Πόντ. (Ζησιν. Ὁφ.) Στερελλ. (Λεβιάδ.) ἀλεμιδα Πόντ. (Ὁφ.) ἀλιμίδα Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνέμη*. Τὸ *ἀνιμίδα* κατὰ προληπτικὴν ἀφομ.

Ἀνέμη 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: *Θέσο τὸ νῆμα ᾿ς σὴν ἀνιμίδα τῶναι κουβαράσο* (κουβάρισε) Ὁφ.

άνεμίδι τό, (I) Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *ἄνεμίδιον*.

Ἐλαφρὸς ἄνεμος: *Φύσηξε ἀνεμίδι ἀπὸ στερεῶς*. Συνών. *ἀεράκι*, *ἀνεμάκι* (I).

άνεμίδι τό, (II) Κεφαλλ. Μέγαρ. — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἄνεμίζω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ίδι*, περὶ ἧς ἰδ. ΒΦάβην ἐν Ἀθηνᾶ 45 (1933) 359.

1) Κατὰ πληθ. *άνεμίδια*, τὰ περιβλήματα τῶν κόκκων τῶν σιτηρῶν ἢ τῶν ὀσπρίων τὰ παρασυρόμενα κατὰ τὸ λίκνισμα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Μέγαρ. — Λεξ. Δημητρ.: *Ἀνεμίδια τοῦ σιταριοῦ* Λεξ. Δημητρ. 2) Ὁ σομφὸς κόκκος δημητριακῶν ἢ σταφίδος μετὰ τῶν λοιπῶν ἀπορριμμάτων, τὰ ὁποῖα μένουν ἐντὸς τοῦ κοσκίνου μετὰ τὸ λίκνισμα Κεφαλλ.

άνεμίδι τό, (III) *άνεμίδιν* Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) *άνεμίδι* Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Ἀλμαλ.) Ἴόνιοι Νῆσ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ἀρκαδ. Γορτυν. Λάστ. Μεσσ. Ὀλυμπ. Σουδεν. Συκεῖα Κορινθ. Τρίκκ.) Πόντ. (Ἀμισ.) Προπ. (Κύζ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. *άνιμίδιν* Πόντ. (Οἶν.) *άνιμίδ'* Θράκ. (Αἰν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνέμη*.

1) *Ἀνέμη* 1, ὁ ἰδ., Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Ἀλμαλ.) Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ἀρκαδ. Λάστ. Ὀλυμπ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Ἀσμ.

Τ' ἀνεμίδι σου ἀσημένιο κ' ἢ κλωνά σου εἶναι χρυσῇ Λεξ. Δημητρ.

Κόκκινη κλωνὰ δεμένη, | ᾿ς τ' ἀνεμίδι μπερδεμένη,

βάλ' τση κλότσο γὰ γυρίσῃ, | παραμύθι ν' ἀρχινήσῃ

(ἀρχὴ τῶν παραμυθίων) Ζάκ. 2) Τὸ ταλασιουργικὸν ὄργανον ροδάνη Θράκ. (Αἰν.) Πελοπν. (Γορτυν. Κορινθ. Σουδεν.) Προπ. (Κύζ.)

άνεμιδιγαδίζω Πελοπν. (Αἰγ.) Σῦρ. *άνεμοδιγαδίζω* Θήρ. Τήλ. *άνεμογαδίζω* Πελοπν. (Λακων.) *ἀναμιδιγαδίζω* Πελοπν. *ἀναδιμιγαδίζω* Κρήτ. *ἀναδιμογαδίζω* Πελοπν. (Ἀργ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. *ἄνεμίζω* καὶ *τυλιγαδίζω*.

Περιστρέφω τὴν ἀνέμην ἢ ἄλλο τι. Ἡ λ. μόνον εἰς καθαρογλωσσ.: *Μ' ἔβαλε ἡ μάγνα μου κι ἀνεμογάδισα, ἀνεμογάδισα, ἀνεμογάδισα* Λακων. *Ἀνασήκωσε τὴν πλάκα κι ἂν μ' εὔρης ἀποκάτω, ἀνεμιδιγαδισέ με, ἀνεμιγάδισέ με* Θήρ. Κρήτ. Πελοπν. (Αἰγ. Ἀργ.) Σῦρ. Τήλ.

άνεμιδόχερο τό, Πελοπν. (Συκεῖα Κορινθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄνεμίδι* (III) καὶ *χέρι*.

Ἡ λαβὴ διὰ τῆς ὁποίας τίθεται εἰς κίνησιν ἢ ροδάνη.

άνεμίζω (I) σύνηθ. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. κ. ἄ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) *άνεμίζ-ζω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀνιμίζον* βόρ. ἰδιώμ. *νεμίζω* Ἀπουλ. (Καλημ.) Κρήτ. Κύπρ. (καὶ *άνεμίζω*) *νεμίζω* Σύμ. *νομίζ-ζω* Σύμ.

Τὸ μεταγν. *ἄνεμίζω*. Ἄν καὶ ἀμάρτ. τὸ ρῆμα, πιθανώτατον ὅμως ὡς μαρτυρεῖ τὸ μέσ. *ἄνεμίζομαι* = κινουμαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

Α) Ἐνεργ. 1) Κάμνω ριπὰς ἀνέμου, ριπίζω, ἀναρριπίζω, οἶον τὴν πυρὰν πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): *Ἀνεμίζω τὴ φωτιά πολλαχ.* || Παροιμ.

Ἄλλος ἀνάφτει τὴ φωτιά κι ἄλλος τὴν ἀνεμίζει

(ἄλλος μὲν κάμνει ἀρχὴν τοῦ κακοῦ, ἄλλος δὲ ἐπιδεινώνει αὐτὸ) ἸΒενιζέλ. Παροιμ.² 9,102. Συνών. *ἀναγκάζω* Α 6, *ἀναδεύω* Α 1 δ, *ἀναθάλλω* Β 1, *ἀνακαρώνω* (II) Β 1 β, *ἀνακατεύω* Α 1 β, *ἀνακατώνω* Α 1 β, *συνηταυλίζω*. 2) Ἐκθέτω εἰς τὸν ἄνεμον, ἀερίζω πολλαχ. καὶ Ἀπουλ.: *Ἀνέμισα τὰ στρώματα* Λεξ. Δημητρ. *Ἀνέμ'σα τὴ γάμαρα* Θράκ. (Σαρεκκλ.) || Φρ. *Ἀνιμίσκι τοῦ κιφάλι τ' (ἐπὶ τοῦ ὑπερηφανευομένου. Συνών. φρ. πῆρε ἀέρα τὸ κεφάλι του)* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Συνών. *ἀερίζω* 1.

